

T E A T R

„Autor zestawił osoby mające rozegrać akcję komedii. Jest ich siedem, z tych bodajże sześć głównych, a jedna (Doktor) pomocnicza. Osoby główne zaś stanowią trzy pary połączone węzłami miłosnymi. Edmund — Julia, Zdzisław — Zofia, Szambelan — Ciotka. Mamy stąd drogowskaz wyraźny. Taki i tego rodzaju zespół osób znajdujemy z dochowanych komedii Fredry tylko w jednej — w «Ciotuni». Tam noszą one imiona częściowo nawet te same: Edmund — Alina, Zdzisław — Flora, Szambelan Kawalerski — Panna Małgorzata (Ciotunia). W jednym i drugim zespole występuje więc Ciotka, osoba w pewnym już wieku, o niewygasłych wszakże zapalach miłosnych” — pisał Stanisław Pigoń, odnalazłszy rękopis nieznanej komedii Fredry, która okazała się prototypem napisanej ostatecznie w 1833 „Ciotuni”. Tę rzadko grywaną komedię **ALEKSANDRA FREDRY**

przypomniała Wanda Laskowska na scenie Teatru im. Bogusławskiego w Kaliszu (na zdjęciu: Kazimiera Starzycka-Kubalska jako Panna Małgorzata).

